

vahno delovale. Te zadrage naj imajo svojo osredno zadrugo, ki naj posreduje in tudi z denarjem razpolaga.

Izvrstna je misel, da bi se moralo okraju, ozir. v vsaki deželi in državi prav vestno konstatirati, določiti, koliko je tega ali onega pridelka se pridelalo, in kakšno ceno imajo pridelki. Cene se pa naj ne ozirajo na borze, ampak na druge kraje in druga mesta.

Posamezni posestnik naj dobi potrebni denar, katerega potrebuje za obdelovanje svoje kmetije, potem zadružniških podjetij (raffajzenovke).

Do neke posebne meje naj bi bilo prepovedano, svoje posestvo z dolgovi obremeniti (hipotekarni dolgov).

Obdelovanje kmetije se naj olajšuje potom komasacije. Kaj je pa to? Razkosane dele enega posestva potom postavnemenjave spraviti, oziroma združiti v eno posestno celoto, se pravi posestvo komasirati ali zlagati in arondirati. Je pač veliki razloček, če imaš ti vse njive, travnike itd. v eni se skupaj držači celoti, kakor pa če ti ena njiva tu, druga po ¼ ure daleč leži.

Pomanjkanje delavskih moči znatno ovira kmetovanje in povzroči mnogokrat ubogemu kmetu velikansko škodo, ker ne more dela o pravem času opraviti, oziroma zelo drago plačati. Treba bi urediti posredovalnice za poljske delavce in jim sploh zboljšati njihov položaj z zavarovanjem (proti boleznim, nesrečam, starostni bedi itd.). Pomnoženje samostojnih kmetij namesto veleposestev dobro upliva na razpoložno delavsko moč.

Čitatelj tega kratkega posnetka iz poročila vrliga gospoda profesorja vidi, da je naš spodnještarski kmečki program načrtan v pravih naših Slovenske kmečke zveze popolnoma opravičen in smemo veselim srcem gledati v sicer temno bodočnost.

Politični ogled.

— **Štiridesetletnico** kronanja našega cesarja za ogrskega kralja so na slovesen način praznovali dne 8. t. m. v Budimpešti.

— **Državni zbor** je sklican za dne 17. junija. Ta dan bo predsedoval najstarejši poslanec dr. Funke. Dne 18. junija bo imel cesar prestolni govor, v katerem je povedano, kaj pričakuje od državnega zbora. Dne 19. junija pa si bo zbornica volila stalnega predsednika in podpredsednike. Kot kandidatje se imenujejo krščanski socialci dr. Weisskirchner, dr. Pattai, dr. Ebenhoch. Krščansko-socialna stranka se še za nobenega izmed teh ni končno odločila. Podpredsedniki pa se bodo vzeli iz strank, ki so za krščanskimi socialci najmočnejše. To so socialdemokrati, združeni Čehi, nemški nacionalci, Poljaki. Mnogo se govori, da so se pri Čehih združili katoliško-narodni poslanci in liberalci v en klub. To združenje ni stalno, ampak glavno samo zaradi tega, da pridejo Čehi pri zasedanju podpredsedniških mest sploh v poštev.

— **Jugoslovanski klub.** Kaka nestrpnost je v naših štajerskih liberalcih, se razvidi iz tega, da po vseh drugih slovenskih deželah silijo liberalci v skupen jugoslovanski klub, le štajerska liberalna stranka se je izrekla dovolj jasno proti skupnosti vseh jugoslovanskih poslancev. Roblek in Ježovnik hočeta sedeti skupaj z ljubljanskim Hribarjem, čeravno se je ta izrekel za razporoko in prosto šolo ter v občinskem svetu nastopi proti sedanjim ceni živine.

— **Kmečki zastopniki** v našem državnem zboru bodo šteli 319 glasov, iz mestnih okrajev pa je 197 poslancev. Seveda je med kmečkimi poslanci mnogo takih, ki jih vleče srce k meščanskim strujam, kakor

našega Robleka in Ježovnika k ljubljanskemu Hribarju. V državnem zboru je pričakovati ostrih spopadov med kmečkimi in meščanskimi poslanci.

— **Dvajset židov** bo v prihodnjem državnem zboru, od teh so 4 cionisti (židovska narodna stranka), 4 so v poljskem klubu, 7 jih je med socialnimi demokrati, 4 med nemškimi prostomislici in eden je divjak.

— **Na Ogrskem** se je že tudi začela borba za splošno in enako volilno pravico. Posebno socialdemokrati so zato potegujejo, ker so videli, kake uspehe je dosegla na Avstrijskem socialna demokracija po novi volilni postavi. Uprizorili so že v Budimpešti več shodov in obhodov. Tudi ljudstvo na deželi zahteva splošno in enako volilno pravico. Sedajna madžarska židovska vlada ne stori popolnoma nič za kmeta. Za to pa se ljudstvo v taki množini izseljuje zlasti iz Severne Ogrske, da so oblastni radi tega v skrbeh. Iz same trenčinske županije izselilo se je minolega meseca 1780 prebivalcev. V južnih krajih dežele pošiljajo rumunski agenti delavce v Rumunsko. Doslej je odšlo v Rumunsko 40.000 poljskih delavcev, vsled česar bo Ogrska letos silno trpela. — Povsod kjer vladajo protikrščanski močje, se ne skrbi za nižje sloje ljudstva.

— **Na Srbskem** je odstopilo sedanje ministristvo, kateremu je načeloval Pasič. To pa zaradi tega, ker je v državnem zboru delala opozicija obstrukcije in tako zabranila vsako delo. Pasič ji ni bil kos. Opozicija je zahtevala odstranitev Pasiča, ki se je kot minister notranjih zadev zelo nepriljubljenega storil z različnimi policijskimi odredbami.

— **Prosta šola na Francoskem.** Na Francoskem že imajo prosto šolo, po kateri tako hrepene naši naprednjaki, tam ne sme več katehet prestopiti praga šole. Pa tudi že občutijo dovolj težko to prosto šolo. V Parizu so morali ustanoviti "društvo proti slabim učiteljem" in sicer je govoril o tem društvu slavní francoski pisatelj in član akademije Maurice Barrés tako-le: "Plačujemo te ljudi z našim denarjem in zato nihče ne more od nas zahtevati, da bi trpeli učitelje, ki sistematično zastrupljajo našo mladino! Nočemo, da bi ti sodrugi oropali naše ljudstvo vsega njegovega npravnega bogastva in mu iztrgali iz srca vero v Boga, posmrtnost in odgovornost človeškega življenja. Nočemo, da bi okužili zanikovalci vsega plemenitega in dobrega še tistih 60 odstotkov krepstnih in patriotskih učiteljev, kar jih še imamo. Očetje! Ubrinite se jih s tem, da jih napadate!" Naj si te besede posebno dobro premislijo oni slovenski kmetje, ki so pri zadnjih volitvah marširali ob strani liberalnih učiteljev za liberalne kandidate.

— **Francoska vlada in vinorejci.** Francoski finančni minister je predložil ministrskemu svetu načrti proti ponarejanju vina. Osnovne misli tega načrta so nastopne: Vsi vinorejci so dolžni prijaviti uspeh svoje trgovatve oblastim, ki bodo potem ta izkaz nadzorovali. Primesanje sladkorja po drugem pretakanju je prepovedano. Ko se pri prvem pretakanju stavi v vino sladkor, se plača za sto kilogramov sladkorja 40 frankov davka, skupno davka 65 frankov. Počenši od 25 kilogramov je prodaja sladkorja podvržena gotovim predpisom, da bo možno nadzorovati svrhu kupljenega sladkorja.

— **Na Portugalskem vre.** Kralj Karol je razpustil portugalski državni zbor in razveljavil ustavo. Vzrok temu je bil, ker se je zbornica uprla vladi, ki ni nič storila za ljudstvo. Zato vlada proti kralju veliko razburjenje in lahko se pripeti, da ga odstavi.

— **Turčija.** V Skopju je bil izbruhnil upor turških vojakov, ki so stradali. Ker menijo, da mora sultan radi kristjanov imeti večjo vojsko, ki je pa ne more vzdrževati, zato so zapretili, da morajo pomoči vse kristjane. Cela vrsta upornikov in arnavtskih

zločincev je plenila in morila po skopeljski okolici. Sultan je zaukazal, da se vojakom plača preostala mezda in da se pošljejo domov; s tem je bil vojaški upor končan.

Razne novice.

* **Slovenska kmečka zveza** ima danes dne 13. t. m. v Mariboru odborovo sejo. Isti dan se snidejo tudi poslanci, izvoljeni na programu Slovenske kmečke zveze.

* **Novomašniki** lavantinske škofije postanejo letos sledeči gospodje: Iz IV. leta: Bratanič Rajmund iz Luč, Cepuder Vladimir iz Ljubljane, Grošelj Mih. iz Železnikov (Kranjsko), Kramberger Martin iz St. Lenarta v Slov. gor., Schiller Janko iz Skočidola (Koroško), Tomažič Martin iz Radgane, Vedečnik Ivan iz Konjice. Iz III. leta: Atelšek Ivan iz Ljubnega, Bogovič Ivan iz Artič, Pečnak Josip iz Žalca, Podpečan Jernej iz Galicije, Sketa Ivan iz Braslovč, Toplak Josip iz Sv. Lovrenca v Slov. gor.

* **Šolske vesti.** Nastavljeni so: kot stalne učiteljice: v Koprivnici tamošnja začasna učiteljica Marija Kladnik, v Pišecah učiteljica Roza Preskar iz Buč, v Blanci tamošnja začasna učiteljica Marija Bostjančič. Za pomožnega učitelja v ptujskem okraju je imenovan učitelj Eduard Čeh iz St. Lenarta v Slov. gor. Prestavljen je učitelj Fr. Vabič iz Runeč v Ptuj okolica. V začasní pokoj je stopila učiteljica Marija Wrassnig v Muti.

* **Slovanski poslanci** bodo tudi v prihodnjem državnem zboru zahtevali ustanovitev slovenskega vseučilišča. "Narodni List" ne ve nič povedati o tej nakani. Kako tudi, saj so njegovi pristaši celo agitirali za več nemškega pouka v ljudskih šolah. Pomenčevanje ljudskih šol in slovensko vseučilišče, to se seveda ne zлага!

* **Vpisavanje v gimnazijo v Mariboru** za prvi razred se vrši dne 7. in 8. julija t. l. od 8.—10. uri dopoldne. Sprejemne skušnje se začnejo dne 8. julija ob 10. uri dopoldne.

* **Tečaja za vinarstvo in sadjarstvo v Mariboru** so se udeležili sledeči gg. učitelji: Oskar Žolnir iz Olimja, Ivan Najzer iz Središča, Fr. Srebrnič iz Zabukovja, Ernest Kompost iz Mariburga, Simon Vodenik iz St. Jurija ob Pesnici, Peter Loparnik iz St. Janža na Drav. polju, Ivan Glinšek iz St. Jurija, Ivan Mohorko iz St. Janža pri Sp. Dravogradu.

* **Za pokončavanje strupenih kač** da deželni odbor štajerski nagrado in sicer za vsako 1 K. Kače ali vsaj njih glave se morajo poslati v Gradec na kustosa zoologičnega oddelka v deželnem muzeju "Joaneum".

* **V Kozjem** so imeli zaupniki Kmečke zveze posvetovanje dne 2. t. m. Udeležba je bila mnogobrojna. Razmotrivala so se važna vprašanja, katera pridejo pred prehodno sejo Kmečke zveze. Po posvetovanju so se udeleženci veselili pri rujni kapljici zmage Kmečke zveze nad njenimi liberalnimi protivniki.

* **Robič in dr. Korošec.** Liberalni listi pišejo, da je med deželnim odbornikom Robičem in med dr. Korošcem nastalo nesoglasje in da zaradi tega hoče g. Robič odložiti deželno odbornišvo. To je vse od prve do zadnje črke zlagano!

* **Veliko vprašanje** je, ali je pri "Narodnem Listu" večja zlobnost ali neumnost. Zlobna in neumna je trditev tega lažnjivega glasila, da je dr. Korošec dobil tisočake podpore za agitacijo od vlade. Seveda, za to so tudi c. kr. orožniki na tolkih krajih delali tako strastno za liberalne kandidate, za to so Nemci in nemškutarji volili Robleka in Ježovnika, za to je toliko poštnih uradnikov bilo glavnih agitatorjev.

Ravno tako se je godilo Lipézu; za njima jo je pa prostovoljno pobrisal Dav. Terstenjak. Nič boljše se pa ni godilo desetletje pozneje Šumanu in Pajku. Ti možje so bili pravi bojevnik za naše sedanje vsporednice, v katerih se je dosegel pouk v materinščini vsaj v 4 predmetih. Vsporednice, lahko trdimo, so pravi blagor za naše dijaštvo; če bi teh ne bilo, bi bile povsem druge razmere, o katerih pa nečemo govoriti.

Toda to lahko rečemo danes, da slovenski profesorji le z veliko težjo branijo, da se ohrani to, kar se je doseglo. Kakor so bili ravno v prejšnjih dobah ravno profesorji tega zavoda marljivi delavci na literarnem in političnem polju, so tudi še sedaj. O teh naj govori poznejši rod, ki bode moral zlasti družiti te pisatelje s tovariši tukajšnjega učiteljskega, ki je iz najnovejše dobe. Zakaj prejšnja preparandija, ki je nastajala od l. 1802, in pa tudi učiteljske v začetku svojega obstoja od l. 1874, pač ni imelo nobenega vpliva na slovensko šolstvo; pač se je zavod povzdignil v zadnji dobi, da dela, da si je še mlad, v čast slovenskemu ljudstvu, kajti malokje je zbranih ravno v učitelstvu toliko pisateljskih moči, kot ravno tukaj. To pač dokazuje že sedaj "Slovstvena zgodovina."

(Dalje pr. ho. in j.)

tega so vsekakor rano skrbeli za domači naraščaj slovenskega duhovništva.

Že l. 1794. se je ustanovilo na gimnaziji 20 stipendij le za dijake, ki so posebno marljivi v pouku slovenščine. Od tega leta do l. 1804. je Andrej Kavčič sam sprašal koncem leta dijake v slovenskem jeziku.

Po njegovem odhodu so se razmere zopet poslabšale. Slovenski pouk se je tudi tukaj zanemarjal, mogoče celo opustil. Kajti l. 1810. so povdarjali nekateri člani odseka, ki je razmotrival vprašanje zaradi slovenske stolice v Gradcu, da bi bilo boljše, da se uvede in uči slovenščina na mariborski in celjski gimnaziji.

Vsled teh razmer na tukajšnjem zavodu so zahajali Slovenci študirat po največ v Varaždin, n. pr.: Prelog, Rajč; Ilesič piše v "Časopisu", da se je l. 1835. podalo tja študirat le iz St. Jurija ob Ščavnici kar 6 dijakov.

Do l. 1848. so pa bile šolske razmere v tostranski Avstriji skoro take, ko v jožefinski dobi, če ne še hujše; saj toži Rajč sam, da se je moral v ljudski šoli pri Sv. Tomažu učiti celo veronauk le po nemški. In to je bilo okoli l. 1830. Ni čuda, da je bila pri takem šolstvu varaždinska gimnazija nekako zavetišče za slovenske dijake; zavod je pa vplival neposredno radi probujenega slovanstva blagodejno na dečke, ki so se v tujini kmalu zavedali svojega poklica v domovini. To je trajalo do l. 1848.

Med tem časom se je pa storil prevrat tudi na mariborski gimnaziji. Nastopil je službo kot učitelj veronauka Jurij Matjašič l. 1844.

Že 20. X. l. 1842. piše Muršec Stanku Vrazu, da postane Matjašič profesor tako-le: "... so postavili g. Matjašiča za Religionsprofesora na Marburgskem gymnasiu — zdaj pervence namre provizoriš, ali

on nakani konkurs napraviti, ino kdo bo ga obladal pod školovim štitom? To je velika sreča za našo mladež — za našo slovenščino. Kak hitro se bo segrel — bo okoli njega veselo gorelo. Zato dobrovolno potrpljivost.

Muršec se ni motil; spodbujal je Matjašič slovensko dijaštvo in je navduševal za materinščino. Že l. 1846. se jih je več zbralo v društvo, ki je izdajalo slovenski list "Vijolico." Člani so bili Miha Golob, Ivan Kočmut, Luka Hleb, Karl Polič in Ivan Ertl. List so dopisovali tudi nemškimi profesorjem, ki so podpirali lepo delo.

Slovensko dijaštvo se je razvijalo in je postalo samozavestno, sicer bi ne mogel Caf l. 1848 priporočati Muršecu v pismu, da se naj oglase tudi dijaki, ki se naj zberejo v "Marburzi" in se posvetujejo o narodnih rečeh. Razmere pojasnjuje pač najbolj stavek: "Kajti od drugod ne vem, da bi nam pomoč došla: duhovnikom je škof roke zavezal, naši uradniki, profesorji so Nemci, mestjan je ponemčen, kmet pak ne utegne, ker gospodo preganja." Dijaštvo je bila torej glavna opora.

Koncem leta 1848., 25. XII., toži Caf Muršecu: "Le Bogu bodi potoženo, da je v našem Marburgu za Slovenščino vse tako rahlo in leno — onde potrebujemo pač močno Slovenskega društva — g. Dr. nagoovorite — nagnite gg. Matjašiča — Knapleža, da vstaneta o tej reči za Slovenstvo; meni se jega dober tek ino napredek gotov zdi, jaz sem po svojem zamoženji voljen mnogo žertev prinašati. Tudi domorodov je vselej po kmetih dovolje."

Delalo se je torej rano, da se zopet oživi slovenski življenj v Mariboru. L. 1849., 13. januarja, zopet kliče Caf Muršecu v pismu: "Marburg moramo spreobrniti." Zares so se spremenili časi, toda še le za desetletje.

torjev za liberalne kandidate in za to tudi c. kr. sodniki postopajo sedaj po volitvi tako neumorno proti našim somišljenikom. Ako „Narodni List“ dokaže svojo trditve, potem smo mi pripravljeni, plačati nje-mu in Narodni stranki vse izdatke pri volitvah in vse dolge. In to je vendar dovolj velika in vabljava ponudba!

* **„Narodne“ tožbe.** Pristaši „Narodne“ stranke po vseh volilnih okrajih ovajajo pristaše Slovenske kmečke zveze pri sodišču in politični oblasti. Seveda, „napredni“ dohtarji si pri tem kaj zaslužijo in to ni bil zadnji namen, da se je ustanovila Narodna stranka in se uprizoril strasten bratomorni boj na Spodnjem Štajerskem.

* **Čudno odposlanstvo.** Iz Gornjegrada je šlo odposlanstvo k ljubljanskemu Hribarju, potem k Robleku in Ježovniku, naj bi ti trije izposlovali, da se okrajna sodnija ne premesti od tukaj v kak drug kraj. Ker na tako premestitev ta čas v merodajnih krogih nihče ne misli, bo seveda to lahko „izposlovanje“ in liberalni poslanci si bo pripeli prvi trak na zastavo svojih uspehov. Kdo se pomilovalno ne smeji takemu delovanju?

* **Neverjetna novica.** Povsod vzbuja hinavska pisava „Domovine“ veliko nevoljo. Ta list se vedno, kadar ni volitev, svetohlinsko drži nad strankami. Toda ob volitvah je vedno najodločnejše ob strani liberalcev. Posebno pa je bila letos „Domovina“ vsa besna proti Kmečki zvezi, proti takozvanemu klerikalizmu in proti namišljeni duhovniški nadvladi ter pri-nášala skrajno pristranska poročila o različnih shodih. V celjskem Narodnem domu se med liberalci s ponosom govorijo, da je dr. Josip Sernec letos „Domovini“ dajal pravico. To se nam zdi skoro neverjetno in za to dajemo dr. Sernecu tem potom priložnost, da se opraviči. Samo to mu že danes povemo, da smo o vseh „tajnih zvezah“ uredništva ž njim dobro poučeni in za to želimo resnice. Tudi mi bomo o njegovem velikem prijateljstvu do kmeta prinesli kmalu popolnoma resnične podatke.

* **Odgovor v primeri.** Bivši socialdemokrat, potem prvaški sluga in sedaj narodni urednik Spindler se z obema komolcema sili v ospredje. Imenoval je pred nekaj časom, brez dokazov seveda, neko trditve o Ježovniku v „Slov. Gosp.“ kot lažljivo in opsoval naša urednika, čeprav dopisa, v katerem je ona trditve, nista pisala, po slavnem starem kopitu kot „lažnika in obrekovalca.“ Upal je menda, da se bo sedaj javnost zelo veliko bavila z njim. Toda naša urednika nista odgovorila in gospodje pri „Domovini“ in „Narodnem Listu“ so že postajali nemirni. Pot za Spindlerjem pa so ubrali sedaj tudi trije neznani ljudje v „Narodnem Listu“, in ker so bržkone ti trije možje Ježovnikovim mesarski pomočniki ali vsaj njegovi hlapci, katerim pripisujemo vključ temu opičjemu nastopu več dostojnosti v političnem boju, nego Spindlerju, za to jim odgovarjamo v tej le primeri: Če se na ulici zaletava v nas majhen, par pednjev dolg bšček, se smejimo in gremo mirno naprej. Če pa pridrvi nad nas pes velikan, se postavimo v bran. Kje je tertium comparationis, o tem naj povprašajo neznani napadalci Spindlerja ali Furlanija. Mi pa Spindlerjem in Ježovnikovim pristašem ne bomo lestevica, da bi ti plezali kvišku.

* **Odgovor „Domovini“ in „Narodnemu Listu.“** Ta dva lista se kaj rada dregata ob mojo osebo, dasiravno bi morala priti že zdavno do spoznanja, čla se zmenim za njuno pisanje toliko, kolikor za lanske sneg. Tudi ne bodeta dočkala od mene popravka, ker se mi ne zdi vredno. Kar sta nedavno poročala, da sem koval zvezo v imenu Kmečke zveze s Štajerčijanci in Nemci, je ravno taka neresnica, kakor če bi jaz trdil, da so se družili v volilni borbi sami Kitajci z Narodno stranko šaleške doline. Če bi zadele pri tem neresničnem poročilu samo mojo osebo, bi molčal; toda očita se celi stranki Kmečke zveze pogajanje z narodno nasprotnimi strankami. Primoran sem, to neresnično poročilo odločno zavr-niti, tem bolj ker je znano, da ima izmed številnih strank, ki so nastopale v zadnjem volilnem boju, kar se tiče pogajanj z drugimi, celo nasprotnimi strankami, Kmečka zveza na Spodnjem Štajerskem najbolj čiste roke. Ta ravno je nastopala po celi vrsti sama za se, najmanj se je pa naslanjala na stranke nasprotnega tabora, kar se o Narodni stranki trditi ne more. Izmišljeno je tudi poročilo o mojih pogajanjih s šoštanjskim županom Hans Woschnaggom, ki mi piše pismo, katerega podam javnosti, prestavljenega doslovno: „Velepoštovani gospod doktor! Primoran sem izrecno poudarjati, da se niste Vi, cenjeni gospod doktor, pogajali in sklepali zveze z menoj v zadnjih državnozborskih volitvah niti v imenu Kmečke zveze niti za svojo osebo. Dovoljujem Vam, da se poslužite te moje popolnoma resnične izjave, kakor Vam drago... Z odličnim spoštovanjem Hans Woschnagg l. r. Šoštanj, 7. VI. 1907.“ Narodni nasprotnik Hans Woschnagg je toliko pošten, da ne prikriva resnice, dasiravno dobro ve že od nekčaj, v kolikem narodnem nasprotju sem ravno jaz iz mladih let z njegovo stranko. Toda resnica in poštenje le še nekaj veljata! Radoveden sem le, če bodeta bratska slovenska lista „Domovina“ in „Narodni List“ popravila to neresnično poročilo in ponatisnili tudi Woschnaggovo pismo v pojasnilo svojim vernim čitateljem. Dr. K. Verstovšek.

* **Odličen zavod za slepce v Gradcu** sprejme z dnem 15. septembra 1907 vse slepe, 4–12 let stare otroke za odgojo in pouk, ki imajo domovinsko pravico na Štajerskem, prav tako sprejme otroke, ki zaradi slabega vida ne morejo obiskovati javnih ali za-

sebnih ljudskih šol. Plačati je na leto le malenkost; ako pa je prosilčevo uboštvo dokazano, tedaj ga sprejme štajerski „Odličen zavod za slepce“ v Gradcu brezplačno. Podučuje se tu vse predmete ljudskih šol; uspešno se goji petje in godba, kakor tudi ročna dela, kakoršna more izvrševati slepec samostojno. Prošnje na tukajšno ravnateljstvo zavoda naj se oddajo najpozneje do konca julija. Pridenejo naj se za-jedno sledeči listi: Krstni list, list cepljenih koz, domovinski list, ubožni list in zdravnikovo spričevalo, ki naj priča, da je otrok slep in da je sposoben za pouk in vzgojo.

* **Tržne vesti.** Nejasnost položaja je kriva, da so tržišča skoraj popolnoma zaspala. Uradna poročila iz Ogrskega se glasijo grozno neugodno. Vendar kljub temu padajo cene, ker je nastopila Amerika z ugodnimi poročili. Vrh tega je vreme jako ugodno za setve, ki so si že jako opomogle. Pšenica je brez pro-meta, cene nestalne. Rž istotako. Turšica nazaduje v ceni. Svinjska mast je padla v ceni. Cene koz in usnja jako nazadujejo. Hmelj ima nezaten promet. Cena zatkega hmelja se vrti okoli 140–165 K za 50 kg.

Mili darovi za družbo vednega čiščenja presv. Rešnjega Telesa: Župnija Loka v letu 1906 46 kron, v letu 1907 43 kron.

Mariborski okraj.

m **Maribor.** Geometer Rudolf Hribar je dne 6. t. m. umrl.

m **Nenadna smrt.** Dne 4. t. m. se je peljala trgovčeva mati Lucija Zorko pri Sv. Antonu v Slov. gor. v Ptuj. Med vožnjo jo je zadela srčna kap. Spravili so jo v Pacinju na mrtvaški oder ter so jo od tamkaj slovesno spremili k večnemu počitku na pokopališče v Dornovi. Naj v miru počiva!

m **Brat rešil brata.** V petek 7. junija so se štirje otroci igrali pri Dravi, med njimi otroka Ant. Budje, uslužbenca v mariborski železniški delavnici, doma od Sv. Jurija, ob Ščavnici. Starejši, star trinajst let, je trgal bezgovo cvetje. Med tem je mlajši, star 7 let, padel v vodo. Druga dva stajela vpiiti in klicatina pomoč. Brat utapljal očega je planil z drevesa in v vodo ter z velikim trudom in naporom rešil brata iz deroče, kalne Drave. Med tem se je nabralo več ljudi, in ko je 13letni deček privlekel svojega brata na suho ves upehan in prepaden, so se čudili dečkovemu pogumu. Deček zasluži rešilno talijo, kajti Drava je tam precej globoka in deroča.

m **V Poljčanah** je padel Žvaganov dveletni otrok tako nesrečno po stopnicah, da se je ubil.

m **Sv. Barbara pri Mariboru.** V nedeljo, 2. t. m., je tukaj poučeval g. M. Jelovšek, potovalni učitelj živino-reje, izborni v splošno hvalečnost vseh poslušalcev. Najvažnejše se omeni o tem pouku, da se naj držimo le marija-dvorskega plemena, katero je bilo od nekčaj v Slov. gor. domače in vspevalo izvrstno. To plemo govedu pogrešajo kupci, ki pridejo vsako leto k nam. To plemo je dolgega in gostega života in najboljše izmed vse goveje živine. Pri svinjah se mora pa strogo izogibati krvnega sorodstva, katero je najbolj krivo, da prasi crkajo in da se jih nalezljive bolezni tako radi prijemljejo. V poletnem času ne dajamo svinjam detelje, ker je prevročna, ampak le samo mlado travo, pa ne v korito, ampak v „gare“, lestvice, kakor govedu. Tudi kuhano hrano ne smemo svinjam dajati; divje svinje pa žro poleti kot pozimi surovo. Še več zanimivega se je povedlo, le škoda, da niso slišali vsi farani sebi v korist.

m **Sv. Jakob v Slov. gor.** Zadnje nedeljo so se prvič kazala na odru naša vrla dekleta, ki so dekla-movala, govorila in igrala, da je bilo veselje. Obširna velika sobana g. Dolajša, ki nam je dobrohotno šel na roko kljub Matijevim mahinacijam, je bila polna. Fantje pa so nas zabavali s svojim iz-bornim petjem do pozne noči! Nekaj posebnega je bilo, da so nam ugrabili posilnimec slovensko za-stavo, proglašivši jo za svojo last, klasi je šolska ali cerkvena in smo imeli dovoljenje vzeti jo. Tudi na-predek, posilnimec se trga za slovensko zastavo! Ceste, ki jih naš župan zdaj lepo popravlja, kažejo v-rolo občinsko gospodarstvo, le malo tiste nemškuta-rije se jih še drži. Sicer bi jih ne bila že nedolžna veselica spravila iz ravnotežja, tako da je g. Santelj ves čas jeze pihal s svojim nadebnim sinom krog Dolajševе hiše, zadržujoč ude od udeležbe. Ljudstvo je bilo ogorčeno nad takim ravnanjem, in ko bi ho-teli, bi mu priskrbeli z rekurzum proti njegovi ob-činski odredbi tudi kako zadrego, pa se nam smili, ker vemo, da prihaja to ravnanje samo od občin-skega pisarja Tinča, bivšega žandarja, ki misli, da ima še vedno poprejšno oblast. Ne veš, Tinč, da ni-maš pri društvu nič iskati, ker te ne mara. Vsi do-bromisleči St. Jakobčani pa se oklenite narodnega ognjišča in delujte z nami za izobrazbo šoli odrasle mladine, da je ne pokvari nemškutarija in brezver-stvo naših Marburgerjev in štajerčijancev. Ni je sile, da bi nas podrla, ker delamo postavno, nasprot-niki pa s takimi sredstvi, radi katerih bi lahko prišli vsak čas pravici v roke po novem zborovalnem zakonu, ker nevednost jih pred postavo ne izgo-varja!

m **Slov. Bistrica.** Dne 4. maja na sejmovski dan je agitiral gostilničar Koropec iz Studenice v „Narodnem domu“ za liberalnega kandidata. Bahal se je, da bo vse volilo liberalnega kandidata Glaserja. Ko mu je eden od kmetov malo ugovarjal, postal je g. Koropec hud, kakor puran, kadar mu pokaže ru-dečo ruto ter začel razkačeno govoriti. G. Koropec,

ali je to liberalna olika? Od koga pa vi največ de-narja skupite, če ne od nas katoliških kmetov? In vendar niste hoteli dovoliti g. Pišek, da bi v vaši gostilni zboroval. Zakaj torej preganjate tiste, ki Vam nosijo denar?

m **Narodna godba** v Slovenski Bistrici priredi v nedeljo dne 16. junija vrtni koncert na vrtu Na-rodnega doma pri gospodu Petru Novaku. Sodeluje slovenjebistriško pevsko društvo. Čisti dobiček je na-menjen za Narodno godbo. Začetek ob 3. uri popo-ludne. Na veselo svidenje!

m **Sv. Lenart** v Slov. gor. Zanimivo bi bilo ve-deti, kako drag je notar Stupica pri zapuščinskih in kazenskih obravnavah. Mi bomo za to poskrbeli, da bodo kmetje videli, kak prijatelj slovenskega kmeta je notar Stupica. Mimogrede naj tudi omenimo, da je hodil Stupica z lenarsko nemškutarijo slaviti zmago poslanca Malika in je pri Sekolu napadal duhovščino, da so se celo nemške frajle zgražale.

m **Sv. Anton** v Slov. gor. V torek zjutraj dne 4. junija je naglo umrla Katarina Omulec, žena cerk-venega ključarja in kmeta v Cerkenjaku. Rajna je bila pridna, vobče spoštovana gospodinja. Naj v miru počiva! — V sredo dne 5. t. m. zvečer je gorelo v Andrencih. Ogenj je uničil posestniku Janezu Vr-šiču hišo in svinjske hleve. Ker je Janez Vršič vrl pristaš Kmečke zveze, še ga posebno priporočamo za podporo. Naslov: Janez Vršič, posestnik v Andren-cih pri Sv. Antonu v Slov. gor.

m **Račje.** V soboto zjutraj je zgorela tukaj to-varna za olje Vincenca Bachlerja. Domačim in so-seđnim požarnim brambam se je posrečilo omejiti ogenj, da ni začela goreti sosedna tovarna za špi-ritus, kar bi bilo povzročilo velikanski požar. Posest-nik ima okoli 50.000 K škode, kajti tovarna za olje je zgorela popolnoma z vso zalogo, samo zidovje je še ostalo.

Ptujski okraj.

p **Matija — Božidar Flegerič**, bivši profesor na Hrvatskem, pesnik in pisatelj, je v nedeljo, dne 9. t. m., zvečer ob 10. uri, previden s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspal na svojem domu v Odrancih župnije Sv. Bolfenka pri Središču. Pokopan je bil v sredo, 12. t. m., dopoldne. N. v m. p.! Pokojni je govoril slovensko, hrvaško, ita-lijansko, francosko, angleško, češko, poljsko in nemško.

p **Ptuj.** V Skorbi pri Ptuju je v noči dne 6. t. m. gorelo Ptujška mestna požarna bramba je že bila na potu, toda ko jo izvede a, kje gori, se je vrnila. Tudi tukaj se vidi ljubezen nemških meščanov do slovenskega kmeta!

p **Ptujčani proti špeharjem.** V ptujskem občinskem svetu so se pritoževali mesarji, da jim špeharji škodijo pri obrti. Zadeva se je izročila obrtniškemu odseku, ki bo go-tovo sklenil zadevo tako, da bo na škodo kmetu — špe-harju. Ornig, župan Ptuja, če si prijatelj kmeta, kakor te „Štajerc“ vedno hvali, kaj praviš ti k temu?

p **Prazgodovinske najdbe.** Na mestu, kjer se odcepi spodnjehajdinska občinska cesta od okrajne ceste Ptuj-Gornja-Hajdina, so delavci, kopaljoči gra-moz, našli v globini enega metra tri človeška ogro-dja. Na sencih ene lobanje so našli večji obroček, ki se je končal z zapono v obliki S; na tem obročku je visel drug manjši. Na prstih so dobili natakajena dva prstana iz srebra, ki mu je primešanega veliko ba-kra. Ko so kopali naprej, zadeli so še na štirinajst drugih ogrodič, ležečih povprečno po enen meter drugo od drugega oddaljena, obrnjenih z glavo proti za-hodu. Velika so ogrođja večinoma 1.55 do 1.80 metrov, le eno je otroško, ter so vsa dobro ohranjena. Omen-jena prstana sta preiskala dunajska vseučiliška pro-fesorja dr. Hoernes in Szombathy glede oblike in zli-tine ter prišla do zaključka, da sta prstana slovan-skega izvora, in sicer iz šestega do sedmega stoletja po Kristusu. Vazne so te najdbe, ker so prve slovan-skega izvora, ki so jih dobili v jugoslovanskih po-krajinah. — K temu se nam poroča iz Hajdina: Zem-lja, po kateri Hajdinci hodimo, so povsodi znamenita tla. Rimski kamni, ceste, grobovi in drugo za nas ni nič novega, ampak nasprotno nekaj čisto navad-nega. Prejšnje leto spoznavali smo v izkopinah gosp. Pollaka tudi predrimske stvari. Mislili smo si, da je imel g. Pollak s svojimi starinskimi rečmi večje ve-selje, kot s ptujsko čitalnico, kateri je predsednik; in res vidimo letos, da njegov trud ni bil zaman, in na Hajdini smo bili čisto začuden, ko smo slišali, da nam je izkopale naše pradede. Cela vas je pritekla skupaj in posebno otroci, ogledat si te močne ljudi s svojimi zelenimi prstani in že marsikateri sosed je bil hud na te prizore in le spoštovanje do osebe ga je odv-nilo od zmerjanja. Pokopani so bili vsi na enem ma-lem griču pod lipo, obrnjeni proti zahodu, odkoder so prišli. Najimnitnejši med njimi, ki je imel največ pr-stanov, je bil zelo velik, gotovo blizu dva metra dolg in je ležal kot nekaj čuvaj čisto na vrhu drugi pa, med njimi tudi 1 otrok, pod njim. Pod hribčkom našlo se je mnogo posode, a večinoma potrte, mnogo oglja in pepelja, kjer so si kuhali svojo hrano in najbrž skupno obedovali. Orožja niso imeli pri sebi in to ka-že posebno slovansko naravo, katera kaže tudi po smrti svoj mirljubni značaj. Večje pokopališče to ni bilo, ker drugače bi se moralo najti več kosti, bila je samo ena višina, kjer so pokopali najbrž v vojski padle tovariše. Okoli tega mesta bili so rimski grobovi in porušena poslopja, katera so se prej go-tovo opazila in vsled tega poiskali so si Slovani pro-stor, ki še ni bil zaseden, ter so tam pokopali svoje brate.

p **Veselica** „Kmetijskega bralnega društva“ v Rogoznici pri Ptujju dne 9. junija se je vkljub temu, da je mnogo ljudi seno sušilo, izvrstno obnesla. Ljudstva je bilo nad 450. Igri: „Dobrodošli, kdaj pojedete domov“ in „Berite časnike“ sta občinstvu dopadli, posebno zadnja. Diletantje so svojo nalogo vsi zelo dobro rešili, za kar gre hvala najbolj g. Sentjurcu, ki je igranje vodil in tudi sam sodeloval, tem bolj, ker so bili štirji novinci, ki so prvokrat pri teh igrah nastopili ter so tudi svoje vloge dobro izvršili. Srečolov je mnogim prinesel lepe dobitke. Pri prosti zabavi ob zvokih slavnoznane godbe Kocmut-Potrč se je občinstvo s konfetijem, šaljivo pošto, šaljivim ribarjenjem izvrstno zabavalo. Zahvala vsem.

p **Sv. Lovrenc** na Drav. polju. „Štajerca“ v št. 23 nas imenuje črne podrepnike in to samo zato, ker nismo hoteli voliti Orniga in smo rajši oddali glasove za našega vrlo delujočega poslanca dr. Ploja, le par izjem je bilo. Potem napada naše vrle može kakor sta g. J. Tumpaj in St. Osenjak, katera dva pa uživata veliko večje zaupanje od nas soobčanov, kakor ti, dopisnik Štajerčev. Lažeš, da je nas Lovrenčanov malo bilo v Cirkovcah in kateri smo bili, smo bili prisiljeni. Mar treba Lovrenčane siliti, ali niso povsod prvi kot vrli Slovenci? Nadalje lažeš, da dr. Ploj ni upal zborovati pri nas. Misliš, da se boji tistih par Štajerčijancev. Ali ne veš, ti dopisnik, da je število 170 mnogo večje nego 69. Potem laže, da nam ni nič za dr. Ploja. O saj vemo, da bi ti in tvoji pristajši rajši videli Zadravca kot dr. Ploja. Se rajši pa bi videl naš Jakec, da bi ga mi Lovrenčani bolj častili. Saj se je sam izrazil pri neki priliki, da še bode enkrat „Gemeindevorsteher in St. Lorencen am Draufeld.“ Pa ne boš Jaka! Ali ne veš, da smo še vsi vrli Slovenci. Mi te ne maramo in ti že zdaj želimo srečno pot. Dalje obrekuje dopisun našega vrliga gostilničarja g. Fr. Frasa, ker je Slovenec in ima napis „Gostilna“. Ali ni tako prav, saj smo vsi njegovi gostje sami Slovenci. Zeleti bi bilo, da bi kateri gg. trgovcev posnema našega g. Frasa in mi bi lahko uvaževali geslo „Svoji k svojim.“ Ker vem, da gospod urednik ne sprejme rad dolgih člankov, bom se pa še prihodnjič oglasil. Tebi, dopisnik, pa, ki te dobro poznam, bi svetoval, ne delaj si sramote v „Štajercu“, saj si je dobil dosti na Gori. Toliko za danes!

Lovrenčan.

p **Sv. Urban** pri Ptujju. Veselica, ki jo je priredilo tukajšnje „Gospodarsko bralno društvo“ v nedeljo dne 9. junija 1907, je dobro uspela. Udeležba je bila za sedanjí čas lepa. Udeleženci so bili iz domače, pa tudi iz sosednjih župnij. Vsem lepa hvala pa iskren pozdrav! Udje mladeniške zveze so igrali igro: „Krčmar pri zvitem rogu“ in „Kmet in fotograf.“ Udje dekliške zveze pa igro: „Pri gospodi.“ Igrali so vsi za naše razmere dobro; najbolj je ugajal komičen prizor: „Kmet in fotograf.“ Kdbr je videl igrati naše igralce lani in letos, mora reči: lep napredek. Čast torej vsem našim igralcem in igralkam! Nad vse lepo je bilo petje pod vodstvom g. učitelja Josipa Centiča. Blagemu gospodu izrekamo tukaj za njegov trud najprisrčnejšo zahvalo. Uspeh, ki so ga tokrat dosegli naši mladi igralci in igralka, pevci in pevke po svojem trudu in pridnosti, naj jih bodri k novemu vstrajnemu delu v lastno korist in izobrazbo in v blagor in čast domovini. Bog jih živi!

p **Vurberg** je črn, pravijo na Ptujju gotovi gospodje našim ljudem, ki prihajajo v mesto. Res, Vurberg je bil dolgo časa črn, ker nihče ni skrbel za izobrazbo odraslega ljudstva. Ljudje razen „Štajerca“ niso skoraj nič čitali. Zdaj pa izvrstno deluje izobraževalno društvo. Izposodilo se je od ustanovitve sredi januarja do 9. junija 800 knjig. Vrše se vsak mesec podučna predavanja. In začel se bo celo socialni kurz. A gospodje liberalne stranke pravijo, da smo vse jedno črni. Mi pa pravimo: Vurberg je svetel in bo vedno svetlejši postajal. Seveda črni smo samo za to, ker smo dr. Ploja volili. Če bi pa Vurberg ne imel nič bralnega društva, bi se ljudje nič ne izobraževali, bi razen „Štajerca“ in „Narodnega Lista“ ničesar ne čitali ter bi Zadravca in Orniga volili, bi se Vurberžani liberalnim Ptujčanom zdeli gotovo silno izobraženi, zavedni in napredni. Tako je. Bog nas varuj tiste luči, katero razširja na Ptujju g. Kaukler s svojimi naprednimi tovariši!

p **Polenšak**. Odkar se nahaja na Polenšaku neka oseba, nahajajo se v izdajalskem „Štajercu“ take stvari o našem g. župniku, ki jih mi župlani v fari Polenški najodločneje obojujamo kot lažnjive izbruhe sovražstva. Vsi farani smo veseli, da imamo za župnika takega moža, ki vzorno skrbi za svoje farane. Gospoda župnika pa prosimo, da se nič ne ozira na besede takega malopridneža, ki se ne upa pod svoja obrekovanja podpisati, saj je znano, da je častno za vsakega rodoljuba, ki ga napada „Štajerc“. Na Polenšaku, 2. junija 1907. Slede podpisi županov v Polenšaku, Polancih, Slomih in Hlaponcih ter nekaterih odbornikov.

p **Pavlovski vrh** blizu Ormoža. Umrl je tukaj dne 9. t. m. po dolgi in mučni bolezni posestnik in obč. odbornik g. Anton Bogša, kapelnik godbe gasilnega društva za ormoško okolico. Bil je izvrsten gospodar in kapelnik, nekdanj godec pri voj. godbi c. kr. 47. pešpolka. Škoda ga je velika, težko ga bomo pogrešali in težko mu bomo našli namestnika N. v m. p.

p **Cirkovce**. Naš spoštovani gospod župan Goljat nam je odstopil. Presrečno hvala mu za njegov trud in požrtvovalnost. Upamo, da bo tudi novi župan deloval po Goljatovem načelu in vsi ga bomo spoštovali. Cirkovčani, le vrlo naprej!

p **Ormož**. Dne 11. junija plapolala je raz c. kr. okrajnega sodišča bela zastava v znamenje, da ni v njem nobenega kaznjencea.

p **Iz Majšperka**. Po naključju sem dobil v roke „Štajerca“ št. 21. V dopisu iz Majšperka sem bral v 27. vrsti tudi moje ime. Tamkaj mi lažnjivi dopisun bredbaciva, da sem plakat Štajerčeve stranke strgal raz plota mladega Waišeka in zraven izrazil besede: Ta hudič pa ne bo na mojem plotu pribit. Nadalje mi predbaciva, da sem pri okraju v službi, da si služim kruh in da g. načelnika psujem itd. Ti lažnjivi dopisun, veš kaj ti povem, lahko bi te tožil, pa kdo mi bode potem tožbene stroške povrnil, menda ti? S čim? Vem, da bi si ti tudi rad kaj okroglega zaslužil, zdaj pa ti je lepa prilika dana, da si v kratkem času prisluziš 100 kronic. Dokaži mi, da sem strgal ovi plakat raz plota in zraven izrazil besede: Ta hudič pa ne bo na mojem plotu, tedaj pa dobiš 100 K. saj bi ti dobro teknilo, saj menda še nisi do grla v cekinih zaviti. Kar se pa tiče tvojega nadaljnjega psovovanja, ti povem, da na take surovosti ne odgovarjam, ker nisem tako surov, kakor so Štajerčevi dopisniki. Le premisli, kaj pravi stari slovenski pregovor, da zasramovanje ne gre dalje kakor od ust do nosa. Za danes dosti, drugokrat pa bode več mičnega na svetlo prišlo. Okrajni služabnik.

Ljutomerski okraj.

1 **Gorelo** je zopet pri Kapeli blizu Radgone v nedeljo po noči dne 9. t. m. gospodarsko poslopje Fr. Markoviča. Zgorela je tudi goveja živina in svinje, grozdna stiskalnica in vso gospodarsko orodje. To je v teku enega leta že četrti slučaj požara v najbližji okolici Kapelski, zategadelj se sumi, da je užgala sovražna roka.

1 **Cobelska podružnica pri Mali Nedelji** priredi v nedeljo dne 16. t. m. predavanje v šoli, takoj po rani maši. Predava g. Jurančič. K mnogobrojni udeležbi vabi Odbor.

Slovenjgraški okraj.

s **G. Vladimir Pušenjak** se je vrnil nazaj iz svojega poučnega potovanja po Nemčiji in bo nastopil kot od Zveze imenovani potovalni učitelj za kmetijstvo in zadrugo prvokrat kot taki v St. Ilju pri Velenju dne 23. junija t. l. ob 3. uri popoldan ter bo tam predaval o mlekarstvu in kako se zamore v zdajšnjih slabih časih kmetu pomagati, da zboljša svoje dohodke. Kdor ga kot izvrstnega strokovnega govornika pozna, bo gotovo prišel, vsi drugi ste pa uljudno vabljeni, se tega predavanja vdeležiti.

s **Kako je delala Narodna stranka v Robičevem okraju**. Med ljudstvo so razširjali velikanske obljube: le Ježovnik bode dosegel za kmeta vse; prodajal bode meso po 40 kr.; rešil jih bode prevelikih davkov itd. Videli bomo, kako bode vse izpolnil; besedo ima sedaj Ježovnik. Kmečki zvezi se sploh ni dovolilo nikjer mirno zborovati, da bi bila lahko pojasnila svoje stališče; vendar so bili povsod vrli kmetje na strani Kmečke zveze. Čast tem zavednim volilcem, zlasti pa v gornjegrajskem in šoštanjskem okraju! Le pogumno naprej in prišel bo dan plačila, kate-rega bodete Vi delili nasilnikom po svoji volji! Narodna stranka je prav strastno nastopala. Povsod je grozila pristašem Kmečke zveze, da bodo zaprti; in res je tožarila zaradi vsake malenkosti pri sodniji; še na dan pred ožjo volitvijo jih je bilo mnogo poklicanih iz Saleške doline v Celje, da se zagovarjajo. Povoda ni bilo nobenega; pač pa se krađe na ta način poštenim ljudem čas in denar.

s **Vinko Ježovnik**, mesar in državni poslanec, še vedno ni dal svojim agitatorjem povelja, da naj prekličejo vse stotere laži o Robiču. Prosimo naše državne poslance, da mu to povedo tudi na Dunaju, da je dolžen to storiti, ako hoče še nadalje veljati kot poštenjak.

s **Narodna stranka** razglašala po svojih listih, da je dostojno agitirala proti Robiču. Ali je tudi to dostojno: Nek šoštanski agitator je lagal okoli, da je Robič star duhovnik, in da mu še dve leti manjkata, potem dobi polno penzijo kot državni poslanec. Za penzijo pa bodo morale vse tiste občine vlagati, v katerih bo zdaj največ glasov dobil. Tako so govorili poštenjaki od Narodne stranke. Fej takim propalicam! Ježovnik, ali Vas ni sram take družbe?

s **Iz slovenjgraškega okraja**. V zadnjem volilnem boju agitirali so slovenjgraški Nemci za liberalnega kandidata, posebno so se pa odlikovali z agitacijo trgovci Reitter, Klinger in Pungarschegg. Kmetje, zapomnite so to dobro in pomislite, da so ti ljudje bili vedno Vaši največji nasprotniki, če so torej agitirali za liberalnega kandidata, so že dobro vedli, zakaj to storijo.

s **Lehen pri Slovenjgradu**. Pri občinskih volitvah se je zvezala Narodna stranka z nemškutarji in kandidati te zveze so tudi zmagali. Tako bodo sedeli odslej v našem občinskem odboru tudi trije Štajerčijanci. Slovenjgraški krčmar Vrečko se je že pred mesecem hvalil, da bodo liberalci vrgli značajnega in vrliga župana Rotovnika. Kaj se ima ta Vrečko mešati v naše kmečke zadeve? Iz mesta torej dobiva liberalna stranka svoja povelja. Mi pa ostanemo zvesti kmečki stranki in slovenskemu narodu!

s **St. Jan** pri Spodnjem Dravogradu. Gospod urednik, moram Vam povedati, kako se je strastno

delalo za Ježovnika tudi v našem kraju. Laži so pomagale pri nevednem ljudstvu, da je Ježovnik dobil toliko glasov. Lagalo se je, da bo g. Robič dobil 8000 gl., t. j. 16.000 kron penzije, če bo zdaj izvoljen za poslanca. Neki mož je celo naročil svojemu sinu, naj po občini trosi laži, da so se duhovnikom s pomočjo g. Robiča zboljšale plače za 9.000.000 K. Neki župan je tudi nekaterim volilcem pošiljal na dom glasovnice že podpisane z imenom Vincenc Ježovnik, dasiravno je bilo oklicano, da se glasovnice dobijo še le na dan volitve pri komisariju. Za Ježovnika so glasovali tudi socialdemokrati in nemškutarji. Gliha vkup štriha.

s **Smartno ob Paki**. Hudo se jeze nekateri tukajšnji liberalni mogotci, ker se je v časnikih nekoliko ožigosalo njih „slavne“ čine ob volitvah. Popolnoma umevno, kajti pregovor pravi: Resnica oči kolje. Toda nikar se naj ne jezijo. Potreba je še bolj oistre metle. Iščejo dopisnika, da bi se rad njim maščevali. Pravijo, da ni nobeden drug, tako „kuntšen“, kakor g. kaplan in g. organist. Menda nas sadijo po svojih zmožnostih. Povemo vam prav tiho na ušesa, da jih je med nami veliko, ki znajo v časnike dopisovati in bodo še znanprej, ko morebiti ne bode g. kaplana in g. organista več med nami, bičali po časnikih vsako nepravilno dejanje in nebranje liberalcev.

s **Smiklavž**. Dne 2. t. m. zadela nas je nepričakovano velika čast, da nas je obiskal novo izvoljeni državni poslanec Vinko. Velika močica se je sešla k pozdravu. Med nedolžno zapelfanimi je bilo mnogo drznih ponočnih nemirnežev. Po zborovanju so zopet pregrevali stare neresnice o Robiču, govorili proti duhovnikom in se hudovali čez tiste, ki so volili Robiča. Ti ljudje še sedaj po volitvi ne dajo miru, ampak še nekateri vedno tulijo naprej, kakor jih je naučila liberalna Narodna stranka. Zbušiti človeške strasti je lahko, toda pomiriti jih je težko.

s **Smartno na Paki**. Tukajšnji volilec in pristajši Kmečke zveze so sklenili, da bodo pričeli izvajati geslo: Svoji k svojim, in se bodo znanprej ogibali liberalnih krčem, trgovin itd.

s **Saleška posojilnica** v Velenju je tudi k proslavi svojega načelnika Ježovnika po svojih močeh pomagala. G. notar Kolšek kot voditelj, prav za prav pa le kot član nadzorstva iste, je na željo Ježovnika tistim dolžnikom, ki so imeli slučajno tudi namen, da bodo Robiča volili, poslal po dopisnici odpoved posojila in sicer s tako strogo naglostjo, da so vsi še le (strmite) en dan pred ožjo volitvijo (22. maja) dobili nalogo, celo svoto z obrestmi vred dne 23. maja t. l. za plačati, ako nočejo biti toženi. Imena več takih dolžnikov volilcev so na razpolago. Kdo potem tožbe vloga, si lahko mislite in g. notar pa vendar pravi, da dela sam vse zastonj, da posojilnica ne potrebuje tajnika. Da, očale pač ne nosi v posojilnici zastonj, to Vam hočem eden slučaj povedati! Vzoren in premožen kmet si je bil za malo časa nekaj izposodil in nameraval itak čez pol leta vse vrniti, toda človek obrača. Bog obrne, ni dobil denarja vkup. Meneč, čez eden mesec mi bosta vendar donesla, saj sta rekla, da za gotovo doneseta, kolikor sta mi dolžna. Na to računši, ni šel obresti naprej plačevati, ampak si je mislil, eden mesec bode že čakali, potem pa tako vse nesem. Bilo je pa drugače. Prej ko mesec dni mine, dobi ostri ukaz, posojilo z obrestmi vred takoj vrniti. Slučajno mu drugi dan po istem njegova dolžnika donesek vrnete, namesto katerih se je bil sam zadolžil, da jih ni v zadrego spravil. Vrnil je torej takoj vse, koliko je moral pa za opomin plačati, mi ni znano. Slišal sem pa, da se navadno opominsko pismo računi 1.60 K. Pred kratkom so baje podnačelnik in dva uda ravnateljstva izstopila, eden je umrl in zdaj gospodari papa Ježovnik kot načelnik, slavno znani bivši šoštanski občinski tajnik Martin Goršek kot član ravnateljstva, seve da ima večjo veljavo, in g. notar kot član nadzorstva in namestnik tajnika. Izstopivši člani ravnateljstva in nadzorstva so zahtevali izvanredni občni zbor, da se ravnateljstvo na novo sestavi, pa zamanj! Visoki gospod državni poslanec hoče s pomočjo odstavljene tajnika Gorškega pač sam gospodariti! Le tak naprej! „Ljudska volja, Božji glas“ se bo kmalu slišal! En vlagatelj.

s **Smartno pri Slovenjgradu**. Veseli praznik se obhaja na sv. Rešnjega Telesa dan po celem cesarstvu. Kjer so kristjani, so procesije s sv. Rešnjim Telesom, celo presvitli cesar se vdeležijo te procesije, ako niso zadržani, in dajo svojim poklozlim, lep vzgled. Tako se je tudi pri nas v Smartnu ta visoki praznik dostojno počastil, zbrala se je velika množica ljudi, akoravno je vreme hotelo zapreko delati. Može so svetili pred Najsvetejšim, slišal si vbrano petje v čast Najsvetejšega, godba je svirala in Marijine družbenice so tudi kvetile; fantje so storili svojo dolžnost, da so streljali v čast prazniku; bili so zbrani šolarčki pod vodstvom g. nadučitelja in gđ. učiteljic. Hvala jim, da mladino tako lepo vodijo. V Smartnu je štirirazredna šola, sta dva gg. učitelja in dve gđ. učiteljici. Pa z žalostjo smo zapazili samo le g. nadučitelja in dve gđ. učiteljici pri šolski mladini, ki se je procesije udeležila. G. učitelj Barleta so bržkone noge bolele, da se ni mogel procesije udeležiti s svojo šolsko mladino. Le počivajte do prihodnjih državnoborskih volitev, agitacijsko delo vam gre spretno od rok, da bode imeli zopet dosti moči kot spreten agitator Narodne stranke.

Konjiški okraj.

k Iz konjiškega okraja. „Resnica v oči kolje“, ta narodni pregovor pa je meni prišel na misel, ko sem bral v „Domovini“, št. 65 od 7. t. m. že drugi članek „Konjiškimi Slovencem“, v katerem skuša g. dopisnik, ki se čuti silno užaljenega, prav napredno-svobodomiselnost ugovarjati resničnemu in stvarnemu dopisu v „Slov. Gospodarju“. Pravzaprav bi temu liberalnemu g. „rojaku v tujini“ ne bilo več treba na ta čudovito moder članek odgovarjati, pa naj bo, da g. rojak ne bo mislil, bogve kako se bojimo njegovega neutemeljenega drezanja. Pred vsem si prepovemo predbacivati politiko osebnega koristolovstva, ker g. rojak sam ni o tem prepričan, pa tudi ne more navesti zato čisto nobenega dokaza, kar bi bil gotovo storil, če bi le količjak mogel. Konsum omenja, a ta ni ljudstva veljal ne enega vinarja ne, ker se je v redu razdružil. Našim posojilnicam očita, da so neokretne in da kmetje hodijo k nemškutarjem po denar. To očitano pade na vas nazaj, če primerjate, kar ste pisali o liberalni konjiški posojilnici v prvem članku; a naše posojilnice se ustanovljajo ravno zato, da se to ne bo več godilo. Ravno tako je z nemškutarji in naprednostjo v narodnih in političnih, ter z gospodarstvom v okrajnih, občinskih in kmetijskih ozirih. Oni, ki so si prisvajali do pred kratkim prvaštvo, so storili za vse te važne zadeve toliko kot nič; v imenu sloge in miru smo jim vodstvo skoraj popolnoma prepustili in eno oko zatisnili, a sedaj, ko je ta sloga padla, pa ostanem pri tem, kar sem zadnjič pisal v „Slov. Gospodarju“, da bomo šli naprej na programu Slovenske kmečke zveze brez ozira na desno ali levo za blagor kmečkega stanu v prvi vrsti. Počakaj tedaj, g. rojak v tujini, in potem sodi in ne delaj združbe! Kako lahko pa je tebi nič meni nič zmagati v tako nemških gnezdih, kakor so Loče, Oplotnica, Konjice, Vitanje, pa prosim, vprašaj, cenjeni rojak v tujini, nekdanjega g. jurista, sedaj dr. Gosaka v Celju, kako se mu je še kot rojaku doma godilo pri občinskih volitvah v Ločah in koliko je dosegel. Naša Kmečka zveza je še mlada, a je vendar že dosegla letos precej, namreč za slovenskega kandidata Pišeka v Ločah 63, lani za dr. Korošca samo 27 glasov, na Zbelovem letos 37, lani le 3, v Oplotnici letos 111, lani 57. Četudi počasi, pa modro, vstrajno in gotovo! Za naše „dobro, poslušno, katoliško“ ljudstvo se nič ne bojimo, ker ono za nemčurji in vami ne bo šlo, ki se iz bratovščin in pobožnosti norčuje, ter mislite, da s tem delate za narod prav po receptu kranjskega brezvernega lista „Slov. Narod.“ Verem kmet v konjiškem okraju je tudi dober Slovenec in zvest narodnjak in bo tudi tak ostal. Bog ga živi! Da bi se pa naša politična društva razpustila, se ti ni treba bati! Sicer pa, cenjeni rojak v tujini, nekaj ti hočem še prav tiho na uho povedati, da nihče ne bo slišal, namreč, meji pa tudi drugim se močno zdi, da ko bi Glaser v konjiškem okraju dobil Pišekove glasove in narobe Pišek Glaserja — pa bi bil po tvojem in „Domovine“ nezmotljivem (!) mnenju gotovo konjiški okraj politično najbolj izobražen in bi stal na vrhuncu narodnega gospodarstva, pa bi ne bilo treba iskati za to „prepričanja vesoljnega slovenstva in Diogenove svetilnice“; tako pa seveda je najžanikarnejši! Že dobro! Zdaj pa mir besedij — pa z Bogom za narod! Rojak doma.

k Iz ječe je ušla v Konjicah 31. letna Ivana Kresnik iz Planine. Zaprta je bila radi tatvine.

k Loče. Pri nas v lepih Ločah imamo še sedaj veselje nad tem, kako je grajščak Possek na Pišekovem shodu v St. Jerneju nesrečno prodajal svoje štajercijanske nazore pa nič skupil. Njegovo in njegovih privržencev brezmejno komando bomo počasi že strli, ker se našim sicer dobrim kmetom že oči odpirajo, da spoznavajo, kje so njih prijatelji, namreč v Slov. kmečki zvezi. Štajercijanci niso za kmeta; saj ste slišali na Kresnikovem shodu v Ločah, da še lovske postave omenili niso, ampak še le potem, ko jih je neki kmet o tem povprašal, so se jalovo izgovarjali, da to ne gre, da bi kmet zajčke streljal in lovil, ker bi se po nesreči lahko sam ali pa bi koga drugega obstrelil. Glejte, glejte, kako so „kunštni“, samo „gospodje“ štajercijanci bi radi pečenko jeli — zaje naj nam pa le škodo dela! Lepi kmečki prijatelji so to!

k Zbelovo pri Ločah. Z žalostjo opazujemo, kako se dozidava pri nas nova tvornica za stole. Nekaj sicer bo zaslužka za nas, a glavni dobiček bo le potegnil lastnik tujec Nemeč Hafenrichter. Še bolj pa nas žalosti, da se o delavcih, ki se bodo sem iz Oplotnice preselili, pripoveduje, da so pri zadnjih volitvah najbrž vsled želje svojega gospodarja vsi volili Štajercijance, in kaj takega bo tudi tukaj g. fabrikant gotovo močno želel. Komaj smo v naši občini jeli spoznavati, da nam le Slov. kmečka zveza hoče dobro, pa se bo zopet nemškutarsko štajercijanstvo pomnožilo po teh obžalovanjih vrednih delavcih. Zato, možje, kmetje in fantje zbelovski, ne dajte se omamiti in zapeljati, ampak pridobivajte vedno več pristašev Kmečki zvezi, ki edino hoče podpirati vaše težnje, koristi in pravice!

k Zreče. Pravila nove posojilnice-rajfajzenovke za Zreče in Stranice so že potrjena. Kmālū začne posojilnica poslovati. Živio delo za ljudstvo!

k Stranice. Štajercijanstvo tukaj pri nas zelo cvete, kar je vse obsodbe vredno, vendar se ničesar ne bojimo, saj laž in surovost za dolgo časa ne moreta zmagovati. Laži o našem častivrednem g. župniku je moral „Štajerc“ popravljati, in glavni kolo-vodja štajercijancev pa je bil pred kratkim v Konjicah občutno kaznovan, ker je hudo razžalil našega vrliga župana in zaupnika Kmečke zveze. Tistim Straničanom pa, ki so se dali vjeti od agitatorjev Fijavžev

za Kressnika, je zdaj žal, ker nimajo tistega poslanca, ki so jim ga obljubovali. Ne verjemite štajercijancem! Čujemo tudi, da nekateri štajercijanski generali, ki sicer vozijo vagone s postaje do žreških premogokopov, pripravljajo bando kakih 10–20 privržencev, s katerimi se nameravajo udeležiti vsakega shoda Slov. kmečke zveze in ga razgnati. Naj le poskusijo, če imajo dosti kronc za kazni, ali če hočejo iti kašo pihat!

k Prihova. Slovenec g. dr. Fr. Feuš je v tukajšnji Marijini cerkvi poročil Nemca g. Lorenca Kuselbauer s Čehinjo gđe. Aninko Pavlik. Bilo srečno!

k Prihova. Pretečeni petek smo pokopali blagega moža Ferdinanda Gosnika, starega mlinarja v Poberžu. Bil je dober oče, ljubezniv sosed in vnet kristjan. Dolgo časa je bolan ležal, pa vendar je vse voljno prenašal. V svojem življenju je rad prebiral dobre knjige, skoraj vse letnike Mohorske družbe imel je shranjene in je bil tudi ponosen na nje. In ravno branje dobrih knjig je takoj ublažilo njegovo srce. Zato ga je v zadnjem času tako bolelo, da so nekateri njegovi sosedi in občani zaradi branja slabih časnikov tako zabredli na kriva, brezbožna pota. Naj se rajni na onem svetu spominja, od hujškečev zapeljanih Poberžanov in Dobričanov, da bi spoznali svojo zaslepljenost. Blagi duši pa večni mir!

k Dobrova. Neki mladi mož je pri sosedih agitiral za Kresnika s tem, da je trdil, da je Kmečka zveza v začetku sprejela Kresnika za kandidata. To njegovo govorjenje je bila nesramna laž. Naj velja mnogim v pojasnilo.

Celjski okraj.

c Celje. Tukaj se z vso gotovostjo govori, da je članek v „Tagespostu“ „Die slovenische Geistlichkeit im Unterlande“ spisan v uredništvu „Narodnega Lista“. Potemtakem bi bile nemško-slovenske zveze že precej ozke. — V naših uredništvih so sploh čudne razmere. Urednik „Domovine“ Fuziani je pri zadnjih volitvah agitiral za socialdemokrata. S tem so seveda pojasnjeni njegovi čudno simpatični članki o socialdemokraciji.

c Celjski porotniki. Glavni porotniki: Janez Dvornik, posestnik v Družmirju, Janez Volčanšek, gostilničar v Brezini, Lovrenc Schmid, posestnik pri Sv. Duhu, Alojzij Brišnik, gostilničar v Braslovčah, Avgust Herden, vodja tovarne v Laškem, Adalbert Globočnik, trgovec v Žalcu, Otokar Reiter, trgovec v Slovejgradu, Mihael Ferlič, posestnik v Kozjem, Gustav baron Wittenbach, posestnik v Kapli, Albert Flies, založnik piva v Kozjem, Ivan Habian, gostilničar v Celju, Martin Zdošek, posestnik na Ponikvi, Jurij Detiček, notar v Celju, Dominik Bezenšek, gostilničar v Stražici, Fr. Convidenti, vodja v Gaberjih, Janez Uršej, posestnik v Pamečah, Franc Bogovič, pek v Brežicah, Janez Suppan, vodja tovarne v Vojniku, dr. Maks Kiesewetter, odvetnik v Slovenjgradu, Jakob Omladič, gostilničar v Sp. Hudinji, Franc Čepel, posestnik v Škofjivasi, Janez Verhajak, posestnik v Permečah, Anton Verbič, trgovec v Sevnici, Karol Herman, trgovec v Laškem, Markus Kroflič, župan v Preleski, Janez Vidmar, gostilničar v Kapelah, Janez Jezovnik, veleposestnik v Arji vasi, Albert Pauscher, usnar pri Sv. Duhu, Jožef Jekl, kovač v Vojniku, Jožef Demšič, trgovec v Velenju, Anton Per, trgovec v Štoreh, A. Kolenc, posestnik v Gornjemgradu, Florijan Rak, posestnik v Sp. Gorčah, Avgust Faleschini, župan v Brežicah, Filip Gande, gostilničar v Sošanju. Nadomestni porotniki: Jožef Valenčak, gostilničar v Celju, Avgust Sušnik, veleposestnik okolica Celje, Mih. Varkonig, založnik piva v Celju, Gust. Lachnit, posestnik v Celju, Janez Teršek, hotelir v Celju, Emerih Schin, zasebni uradnik v Celju, Franc Mossman, trgovec v Celju, Rudolf Dobovišek, gostilničar v St. Juriju ob juž. žel., Alojzij Nendl, gostilničar v St. Juriju ob juž. žel.

c Iz celjske okolice. Listi poročajo, da se je v Ostrožnem pojavila strašna nalezljiva bolezen otrapnenje tilnika. Par otrok je baje že umrlo na tej bolezni.

c Dramlje. „Narodni List“ napada poštene naše ljudi in laže o njih, da so agitirali proti Robleku s tem, da so rekli, da bo pogubljen, kdor ga voli. Gosp. Jesenek, le nikar ne hodite nad gospo Sket zaradi dopisa v „Slov. Gospodarju“, ker ga ona ni pisala. Pravite, da boste tožili. Le glejte, da se ne izve, kako ste Vi popisali glasovnico nekemu posestniku, ko ga ni bilo doma in ste ga pozneje prosili, naj tega nikomur ne pove. V našo župnijo hodi tudi neki liberalni agitator, ki pravi, da so duhovniki za pobiti, misijonarji da so lovske psi itd. Take razdivjane razmere je ustvarila liberalna Narodna stranka!

c Sv. Martin v Rožni dolini. Takajšnemu bralnemu društvu je daroval sadjarski izvedenec Martin Tratnik 10 sešitkov „Ljudske knjižice“. Za ta dar mu izreka podpisani v imenu bralnega društva najiskrenejšo zahvalo. Iv. Kvac.

c St. Peter v Sav. dolini. Zalostne razmere so nastale pri nas po volitvah. Po noči ni nič miru pred nekaterimi nahujskanimi Roblekovi pristaši. Nekemu posestniku, ki jih je pozival k miru, so zagrozili, da ga bodo zaklali, če ga drugače ne dobijo kakor na sredi cerkve.

c Dramlje. Dopisnik v „Narodnem Listu“ z dne 31. maja in 6. junija in listov urednik se vedno, že kakih sedemkrat, vsiljuje za učenika tukajšnemu poštarju in župniku, kakor bi imela šolske otroke pred seboj. Za to se tudi njima poda nekaj naukov. Prijatelji Narodne stranke ste bili pred in med volitvijo čez vse goreči na šolkih in po hišah, z besedami in pisanjem. Neodvisnost ste priporočali na vse strani. Kaj ko bi je tudi nam privoščili! V dopisu 31. maja se grozite poštarju z ovadbami, ker zasle-

duje dopisnika. Vi branite Jeseneka, Mastnaka in pa Robleka. Ali se ne sme poštar po Vaših vzgledih potegovati za svojega somišljenika? Je to neodvisnost, da mu branite? V dopisu 6. junija mu zamerjate, da je poštar vabila za Povaleja razširjal. Neodvisnost ljubeč človek bi to zameril? Polzevo kri bi poštar bil moral v žilah imeti, če bi se ne bil za krščanskega kandidata ganil, ko je videl Vašo pridnost za kandidata veri nasprotno liberalne Narodne stranke. Ne samo volilei, ampak tudi maloletni fantje so morali pomagati, ko ste naša vabila raz sten trgali, na lipi zažigali in jih pritrdjevali na drevesa in stene. Dopisnik, ali Vas ni sram, da pri vsem tem ne pustite drugim nič neodvisnosti? Pravite, da je na Vaše goreče molitve zmagal res krščanski kandidat. Ako bi se Vi, dopisnik in urednik, s tem resnično veselili svete vere, bi Vaši dopisi boljše izgledali. Vnet kristjan popravi obrekovanje; Vi ne popravite obrekovanja v štev. od 18. aprila v „Narodnem Listu“ o pridigi 14. aprila. Ako hoče kdo voliti kandidata od stranke, ki je v svoji knjižici črno na belem zapisala „nikdar ne bomo pripustili, da bi se vtikalo versko vprašanje v javno življenje“, tedaj bi župnik ne bil več dober dušni pastir, če bi k temu molčal. To pa ni nesramno lažnjiva agitacija in sovraštvo za rodbine, ampak to je moder nauk za ljudi, kako naj ohranijo ljubezen do Boga in med seboj. Kateri norc Vam bo le verjel, da je bilo vabilo za Povaleja tudi za oltarjem v cerkvi pritrdjeno? K čemu? Dopisnik, vadite se zanjprej resnično pisati, pustite nam neodvisnost in dajte mir!

c Mozirje. V 58. štev. „Domovine“ je napadel nekdo sicer ne z imenom, a vendar tako, da vsak mozirski faran ve, da je napad naperjen na našega g. kaplana. Predbacia se jim, da je po njihovi krivdi umrla najina hči brez sv. zakramentov. To je najnesramnejša laž. Najina hči je zjutraj sama prišla iz spalnice v družinsko sobo. Rekla je, da je v prsih ne boli (bila je jetična), samo v želodec ji je slabo. Šel sem jaz, njen oče, po zdravnika. Ko je ta odišel, sem šel po g. kaplana, da bi jo šli previdet. Bilo je ravno v nedeljo po jutranjem opraviilu. G. kaplan so rekli, naj grem prosit g. župnika, ker bi se radi še nekoliko pripravili na drugo sveto opravilo, katerega so imeli tisto nedeljo pri podružnici. Če bi pa g. župnik ne mogli, pa hočejo iti sami. G. župnik so šli takoj, toda nisva prišla še eno tretjino pota, zvedela sva, da je bolnica umrla. Hči je prejšnji dan bljuvala in tudi rekla, da si ne upa prejeti sv. obhajila. Če koga zadene krivda, zadene samo naju, ker nisva o pravem času poslala po gospoda. Pa midva sama nisva mislila, da je nevarnost tako velika in smrt tako blizu. Zato izrekava vso ogorčenje nad tako ostudno in lažnjivo pisavo „Domovine“, ki nima drugega namena, kakor blatiti našo duhovščino. Njeno grdo obrekljivo poročilo obsojajo vsi trezno misleči in pošteni mozirski farani. Anton Hlačun, oče; Ana Hlačun, mati.

c Orlavas. Naš sicer mirni kraj Orlavas moral je za časa volitev razburiti nekaterne. „Narodni List“ s svojimi neslanostmi se je sprivil tudi nad nas, očitajoč nam agitacijo za dr. Povaleja. V to svrhu vleče tudi novo mašo, stariše in sestre novomašnika v agitacijo, kar je seveda izmišljeno od nasprotnih stranke. Mi domačini poznamo bolj omenjene stariše in sestre novomašnika, kakor dopisnik „Nar. Lista“, pa se moramo o njih pohvalno izreči. Na novo mašo pa pojde vsak, ki spoštuje duhovski stan in še v veri ni otrpnel, kajti nova maša je zelo redka prilika. Agitiranje za Povaleja je bilo nam Orlovaščanom tako dovoljeno, kakor nasprotni stranki za Robleka. Agitiralo se je od naše strani dostojno, dočim se je agitiralo za Robleka na surov in podivjan način, sramoteč našo vilo duhovščino. Med razgrajalci Roblekove stranke je bila skoro samo najeta fakinaza, ki se je dala za „fraki šnopsa“ podkupiti. Prištaši Roblekovi so nas na vse načine psovali in surovo napadali, a vendar smo ostali zvesti dr. Povaleju. S surovostjo in psovanjem pa nas ne pridobi nobena stranka. Siliti se ne damo. Toliko dopisunu „Narodnega Lista“ v pojasnilo.

Zavedni Orlovaščani

c Sv. Jurij ob Taboru. Čas volitev je minol; vendar razburljiv duh še vedno veje po okolici. Roblekovi pristaši izzivajo naše, kjerkoli morejo. Nekemu našemu pristašu so onesnažili skedenj in mu napravili nekako komedijo v svoji liberalni pameti, katere jih je vedla to tega čina. S tem so pokazali svojo neoliko in surovost. To je torej sahl liberalne Narodne stranke. Trezno misleči može so se z ogorčenjem zgražali nad temi podlostmi. Vprašamo, ali se je kaj takega godilo lani ob priliki izvolitve dr. Korošca napram Rebekovcem? Sentjurski župan Južna si je veliko prizadeval k izvolitvi Roblekovi. Pred par leti je bil g. Južna pristno katoliško-naroden mož! Sedaj je skočil v drug tabor. Sentjurski poštar s svojima mladima pomočnikoma se je tudi veliko trudil ob času volitev in žrtvoval tudi precej denarja za Roblekovo agitacijo. Glavni Roblekovi agitator tukajšne okolice je bil g. Radišek. Koliko si je on prizadeval, ni skoro mogoče popisati; brusil si je pete in jezik, zraven zapravljal drag čas in denar. Ko bi Vi, g. Radišek, denar, katerega ste zapravili ob priliki agitacije, dali Vaši požarni brambi, katere ste ustanovili, in katere ima dosti dolgov, kakšno uslugo bi Vi s tem storili! Saj pa tudi njemu ni bilo zastoj. Celjsko liberalno glasilo „Narodni List“ se mu je pod krinko neodvisnih kmetov prav laskavo zahvalil in ga prosil, naj ostane še zanjprej njihov vodnik. Radišek je tudi hmeljski mešetar in prekupec. (Aha!)

„CROATIA“, osnovana na temelju vzajemnosti, sprejema v zavarovanje proti požaru in vpepelitvi po blisku nepremičnine vsake vrste: hiše, gospodarska poslopja, tornice, mlinske itd. ter premičnine, kakor: hišno opremo, gospodarsko orodje, opremo, stroje, blago, žito, blago v trgovinah itd. po jako ugodnih pogojih in niskih cenah.

Vsa pojasnila daje: Podružnica „CROATIE“ v Trstu, Corso St. I.